

Ruske navale odbijene. — Nijemci zaposjeli Pinsk. — Na talijanskoj granici položaj nepromijenjen. — Duma odgodjena. — Potopljena francuska podmornica. — Balkan miruje.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

Berlín, 16. septembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojište.

Rusi pokušaju Rusa, da bi našu istočno-njemačku frontu uzdrmali, ne uspiješe. Jučer je neprijatelj upravio, u veliki trokut topničke municije, svoje glavne napade, proti našoj fronti na srednjoj Sjevernoj. Ona je svuda odbijen, pri čemu su sudjelovali naše čete navalama s boka iz mostobrana od Butaca i iz prostora južno Zalesca. Pri izbijanju sela Zehrov, koje leži 20 kilometara južno Zalesca, zarobljeni su 11 časnika 1900 momaka i zaplijenili 3 mitraljeze. Također u Volinskih odbije naše bojne sile mnogobrojne navale. Kod Novog Aleksandra Rusi bjehu od ljudom boju na saku isjertani iz strajaljskih okopaka po pjesačkoj pukovniji br. 15. Kod Novog Počajeva uspjelo je prekročiti neprijatelj da provali na pojedinih mjestima na zapadni brijeg rijeke Krive. Jučer je on svuda bačen na istočni brijeg, pri čemu je imao velike gubitke zbog ratne našeg topništva s boka. Osim pjesačke i pukovnije br. 32 i bataljuna br. 29 poljskih lovaca glavna zasluga na tom uspjehu ide pukovniji br. 2 pučkih ustaša iz Linca.

Talijanski bojište.
Na talijanskom bojištu položaj je nepromijenjen. Pokušaji Talijana, da odbiju na istoku naše pozicije na Monte Piano, izgloviše se.

Zamjenik poglavice generalnog stožera, pl. Hofler, podmaršal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlín, 16. septembra. (D. u.) Iz velikog e glavnog stana službeno javlja:

Istočno bojište.
Vojna skupina Hindenburgova.
Vojna skupina prodrla je dalje na lijevome brijegu Dvina uz uspješne borbe u pravcu An-Jakobstadt. Kod Lievenhofska bili su natrag bačeni na istočni brijeg. U sjevernom sjeveroistočno Vilne navalna naprednje. Prodranju sjeveroistočno Grodna neprijatelj suprotstavljao još žilavi otpor.

Vojna skupina Mackensenaova.
Na pu puta od Jenova do Pinska pokušale Rusi ponovno, da zauzvu naše granjanje. Neprijateljske pozicije bile su

UGUST ŠENOVA.

Kanarinčeva ljubovca.

(Dalje.)
Vee sam Van rekla, da su Lenčević od prije i sto godina stanovali u Remetincu. Ja sam ga dobio od ne znam već kojega mu je za nekako junstvo. Nije to dakako nikakvo bogastvo u našem dvorcu. Ja sam ostao rasje skude i cekini, ali to mi dana bez svakdanjega kruha. Da, bilo mi dosta kruha i onako, kad je car Franjo bio polnaest krajaera za našino groš. I ljudi su mi govori, da je car postao bankrot. Ja sam se također, da smo imali bankrot. Ja bio veliki glod. Bilo je dasto kad- maza, kadkad tuče si sunce, ali to mi ne prebježelo. Ta te nevoje ima po ovom svijetu, pak tusta jeta popravlja uju. Takva stara sljivara Van je kao u ura. Ide, bje godinu, dvije i deset godina. Katkad zapne, leti prebrzo, zvina polaganu, ali sve se to lako popravi i ako lije, kan da nista bilo nije. Potrebice bile su male, gospodari remetincu pametni, sinova vada više od rojaka, ali opet nije bilo koša djece, izjedaju kuću. Jos je bilo i to:

Dogodjaji na moru.

Engleski parobrod potopljen kod Kreta.

A t e n a, 16. septembra. Iz Kanee je javlja, da je u zaljev Kissamo (Kreta) došao jedan čamac sa 8 mornara i nekog engleskog trgovackog parobroda, koji je kod otoka Gajdosa, južno Kreta, bio potopljen od njemačke podmornice. Ostala se momčad spasila na drugi čamac, koji još nije prispio.

Potopljena francuska podmornica.

R o s e n d a a l, 16. septembra. Belgijski vladni list „Xixième Siècle“ doznaje od jednog časnika iz La Havra, da je pred nekoliko dana potopljena francuska podmornica. Časnik je izjavio: Blizu belgijske obale stigla smo u mrežu, koja nas je ulovila. Uzmagali niti bilo više moćne. Digi smo se sa mrežom na površinu. To nam se posrećilo. Naša je podmornica bila izgubljena, jer se nismo mogli mićati. Sva se momčad spasila a podmornicu smo uništili.

Ruska mornarica u Crnom moru.

Berlín, 16. septembra. Iz Hanga se javlja: Agence Havas javlja iz Petrograda, da je ruska crnomorska mornarica dohala ukaz, da bude pripravna za odlazak.

Sa bojnih poljana.

U očekivanju austrijske ofenzive.

L u g a n o, 16. septembra. U izjostaju o položaju označije „Corriere della sera“ na temelju Cadornijevoj izvještaju, da su Austrijanci dobili na talijanskoj granici pojačanje. List pripisuje to u prvom redu talijanskom prodranju, koji sli Austrijac na drugu obrambenu liniju, nu dodaje, da bi ovo moglo značiti i austrijsku ofenzivu na Kraus. List miri publiku, da je talijansko ratno vodstvo već poduzelo korake za eventualnu austrijsku ofenzivu. Pogreska, što bje počinjena god 1866, koja je dovela do poraza kod Custoze, ne će se više ponoviti.

Smrt talijanskog pukovnika.

L u g a n o, 16. septembra. Pukovnik bersaljera, Marsucco, naslijednik teško ranjenog generala Derossija, umro je na ranama.

Centralne vlasti.

Mržnja protiv osloboditelja.

G e n f, 16. septembra. „Gazzette de Lausanne“ donosi izvještaj svog talijanskog ratnog dopisnika, prava kojemu je stanovništvo doline Ampeza, koje je talijansko, pokazalo ogorčeno neprijateljstvo napratu Talijanima. Gospođe su o-stantalno slavile rođendan cara Franja Josipa u prisustvu talijanskih četa. Muskarci su skoro svi u vojništvo, dječiom kao redoviti vojnici, dijelom kao narodni strijelci. Zadržje smatraju Alpinci najopasnijim neprijateljima. Mnogo ovih obitelji su Talijani internirali.

imanje se nije nikad dijelilo. Dječaci bijahu zdravi, kršni i našli bi vazda bogatje nevjeste, a uz to bijahu muskarci Lenčić ne samo gospodari već i veliki suci, kapetani i vojnici, podžupani, guđe-koji i župnik ili kanonik, koji doduše nije imao djece, ali lijepih novaca, kojih spada makar i po kapljica na Lenčeviću kuću. Djevojke iz Remetincina bile su po svem Zagorju na glasu za ljepotice, i kad se je reklo „remetinska ženska plešina“ znao se, da to znači najljepša djevojka u Zagorju. Zensko lice istina nije sve na svijetu, jer ga vrijeme oturi, kao što mraz lijev čvjetil, ali su remetinske djevojke bile i dobre gospodariče, stidne, poštene, pobožne ženske. Zato su se i plemeniti mladići ili kako se govorilo „kisurji“ jgimili za njima. Sve su se dobro udomile, bilo ih je, kako mi se pričalo, koje se su udale za grofo i barone. Sto je pako najviše vrijedilo, rodbina je bila složna u svojem, pak si je tu stogu bila načelnia za svoj zakon, konu nije trebalo kraljevsko pečeno. Imanje se nije smjelo dijeliti, na jednom muskarcu moralo je uvijek ostati. Drugi muskarci se školali, porasli, postali gospodini i lijepo se oženili, a djevojke bile su i

Patriotizam i revolucija.

Berlín, 16. septembra. Dopisnik „Vossische Zeitung“ opisuje položaj u Ruskoj ovako: U Rusiji vlada neka smjesa revolucije i patriotizma. Izreči stogod u budućim političkim odnosajima znači isto, što i pogoditi glavni zgoditak na lutriji.

Duma odgodjena.

P e t r o g r a d, 16. septembra (D. u.) Duma je carskim ukazom odgodjena.

Giolitti zadnja nada Italije.

R i m, 16. septembra. (D. u.) Iz audijencije kod Kralja odputovao je bivši talijanski poslanik u Carigradu, Garroni, k Giolittiju. „Gazzetta del Popolo“ i „Popolo d'Italia“ smatraju ovo putovanje izrazom težnje stanovitihih političkih krugova, da nadju izlaz iz neprihišnog položaja, u kojem se sada nalazi Italija.

Talijanske kritike.

L u g a n o, 16. septembra. Izjave Lloyd Georja o položaju proizvele su u Italiji teški dojam. Novine su neugodno dirnute, što se o ruskoj inicijativi tako zlo izrazio. Jedan je talijanski zastupnik izjavio, da Lloyd Georjes umistava svojim govorom sav posao novina, koje nastoje da položaj za ententu prikažu ugodnim.

Balkan.

Bugarska ne će uz ententu.

L u g a n o, 16. septembra. Vijesti iz Sofije nijesu ugodne veli „Corriere della Sera“. Oraj list, kao i „Secolo“ označaju poziv macedonske legije i članak lista „Narodni Pravo“, kao slabe znakove. Oklivanje Grčke i Srbije uzrokom su bugarskoj neustrpljivosti. To će biti uzrokom, da će ministarstvo Radoslavo-va ugrati nepotrebiti ostru sredstva u svrhu ostavrenja narodnih težnja. „Tribuna“ piše, da prima ovaj vijest sa zanimanjem, ali ravnodušno, posto ententa nije nepripravna. „Giornale d'Italia“ mlinje, neka se ne pretjerava ovaj zamahaj. „Narodni Prava“ nije glasilo vdale, nego samo Radoslavo. Poziv Macedonstva ina se smatrati kao pomirljivi korak. List ujedno javlja iz Sofije, da je Srbija primila samo djelomice prijedlog entente, koji nije bugarska vlada smatrala dostojnim, i da je bugarsko-turski ugovor već potpisan, nu nema političke važnosti.

Prevažanje srpskih četa.

B u k a r e š t, 15. septembra. Prama vijesti iz Soluna, obustava željezničkog prometa u Srbiji traje dalje, te ne mogu putovati civilne osobe niti se ne može prevažati druga trgovina, posto se željeznice upotrebljavaju za prevažanje četa.

Kirkilise — bugarsko.

S o f i j a, 17. septembra. „Utro“ javlja: Prama bugarskom ugovoru, Kirkilise će biti u posjedu Bugarske.

Kupujte žigice „Družbe sv. Ćirila i Metoda“

kruto pod materinjom paskom i kulaćom, dok se dobro ne udase.
Jos se naši stari držali i toga zakona, da je svaki sin, svaka kei morala pomagati djedovsku kuću, ako se desila kakva neprihika ili nesreća. Staro gnilovo nek bude uvijek stalno i čvrsto, reklo se, sine i keerke nek se za to brinu, makar i podigli svoj vlastiti krov. Ljubav rodbine bila je svim sveta zapovjedaj, a te ljubavi držala se pošteno i sva djeca. Sve Zagorje je Lenčić poštivalo, to Van pamtim dobro, premda našega plemena ostaje više nema, a po našoj djedovskoj brzadi ore tudji plug.
„He, Lenčević“, reklo bi se, „da, da, to su ljudi! ili: „Poštena duša, viteski čovjek, kan da mu je u Remetincu zupka stala,“ čestita kao remetinska djevojka: i više takovih riječi bilo. Lenčić držač se uvijek stave hratske navade, brkati sinovi sinovci oca i ma u kao da su još drobni dječaci u gimnaziji, djevojke mele, prate, parile, kuhale, ribale kao da su sru-žavke i još si djevojiče naše familije, da joj je dosio na pamet povesti se za lutim fratricam i susjedstvu. Sve su imale jednako odijelo, niti koja bolje, niti koja gore, da ne bude među žensknajiom zavisti. Nista nije srjelca imati na sebi od svile nego tanke vrce. Svaka je morala žćiti, kako se mijesi kruh, kao se ležakom načini kuhaju, kako se vino pretlače. Nijesu smjele govoriti nego hrvatski, nijesu smjele čitati nego molitvenik, „Robinsona“, „Genevefu“ ili „sokaku knjigu“; zimi morale su presti kraji peji, a kan je bila ura poćunku, morale keeri i sinovi — makar lusari bili — kleknuti u sobi pred Raspelo i moliti večernju molitvu. Možebit je to mnogim smjelo bilo, jer se vrijeme mijenja a i ljudi i njihove navade. Lenčić se nijesu u tu promjenu dovajali. Samo da Van jedno rekнем, izim djevojke usretnoga brata — Bog mu dao dvasi lako — nije nijedan Lenčić oblačio suvški hlaća, a nauhvice, koje je nosila moja sukunbaba, nosila sam i ja, dok sam ih imala.
Pri tim riječima uzdahnu stara, skrati ruke na prsima i bilo je, kan da joj se zuba sinula u oku. Za časak nastavi opet:
(Dalje slijedi.)

